

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010246
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1623010246.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného J. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 21.12.2023 sp. zn. 7T/26/2023, na verejnom zasadnutí konanom 09. mája 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. I., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 21.12.2023 sp. zn. 7T/26/2023, bol obžalovaný J. I. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný J. I. dňa 12.07.2022 v čase okolo 13.08 hod. viedol motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, červenej farby EČ: Z.F., VIN: G. v meste Malacky, na ul. Štúrova, napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 2T/169/2012 zo dňa 31.01.2013, právoplatným dňa 25.02.2013, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 3 roky, ďalej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn.: 3T/26/2011 zo dňa 04.04.2012, právoplatný dňa 06.07.2012 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 3 roky, ďalej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T 495/15 zo dňa 27.11.2015, právoplatným dňa 09.06.2016, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 1 roka, následne trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn.: 0T 156/18, zo dňa 05.12.2018, právoplatným dňa 05.12.2018, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 2 roky, a následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn.: 1T/30/2019 zo dňa 11.12.2019, právoplatným dňa 04.01.2020, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 1 roka.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022. právoplatný dňa 18.09.2022,
- v trestnom rozkaze Mestského súdu Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, právoplatný dňa 19.09.2023,

ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Tr. zák. s poukazom na § 61 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť (správne malo byť uvedené „viesť“) motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný J. I., smerujúce výlučne do výroku o treste. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil tak prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Stanislava Viléma, ako aj neskôr prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Branislava Šubu.

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval ustanovený obhajca JUDr. Stanislav Vilém bolo konštatované:

„Prvostupňový súd v dostatočnej miere nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/69/2023 zo dňa 10.07.2023, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Máme za to, že súčasný výkon trestu odňatia slobody je pre obžalovaného dostatočným ponaučením a v budúcnosti sa už žiadneho protiprávneho konania nedopustí, čo napokon vyhlásil vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní, kde taktiež prisľúbil viesť riadny život po svojom prepustení na slobodu. Obžalovaný je presvedčený, že súd prvého stupňa v jeho prípade mohol uložiť súhrnný trest odňatia slobody, avšak s podmiennečným odkladom, nakoľko zrušené výroky o trestoch ukladaných v trestnom rozkaze OS Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022, právoplatnom dňa 18.09.2022 a v trestnom rozkaze MS Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, právoplatnom dňa 19.09.2023, sú tresty odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Podotýkam, že výrok o treste v trestnom rozkaze OS Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022, právoplatnom dňa 18.09.2022 bol už zrušený trestným rozkazom MS Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, právoplatnom dňa 19.09.2023 a preto je namieste sa domnievať, že by nemuselo dôjsť k jeho premene na nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako na to poukazuje súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení. Na základe vyššie uvedených skutočností si preto dovoľujeme Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu odvolaciemu, navrhnúť, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7T/26/2023-152, zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol sám rozsudkom tak, že uloží primeraný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom.“

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval zvolený obhajca Mgr. Branislav Šuba bolo uvedené:

„Mám za to, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil existujúcu poľahčujúcich okolností, nakoľko podľa názoru obhajoby mali byť obžalovanému pričítané k dobru i ďalšie poľahčujúce okolnosti, a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a sám oznámil trestný čin príslušným orgánom. Vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti vyplývajú jednak z vyhlásenia obvineného o vine na hlavnom pojednávaní, ale predovšetkým z dôkazov vykonaných už v prípravnom konaní. Tu poukazujem na výpoveď sv. ppor. W. E. zo dňa 26. 04. 2023, ktorý okrem iného uviedol: ...“na mieste bol aj obvinený J. I., ktorý stál pri vyššie uvedenom vozidle, ktorý bol dotazovaný, že či je držiteľom vodičského preukazu, na čo obvinený odpovedal, že nie je držiteľom vodičského preukazu a že šoféroval vyššie uvedené vozidlo.“ Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že pri príchode policajtov obžalovaný nešoféroval a napriek tomu povedal, že šoféroval, z čoho vyplýva, že sám túto skutočnosť oznámil OČTK a zároveň spolupracoval, aj následne v priebehu prípravného konania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Tu je dôležité uviesť, že sv. B. je družkou obžalovaného a kľudne mohla po vznesení obvinenia obžalovanému využiť právo a k veci nevypovedať, avšak vediac, že obžalovaný sa k veci od začiatku priznal, tak neučinila. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že zohľadní vyššie uvedené dve poľahčujúce okolnosti, vyhodnotí novovzniknutý vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a upustí od uloženia súhrnného trestu.“

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný J. I., náhradný obhajca JUDr. Marek Čuhák a prokurátorka krajskej prokuratúry.

K uvedenému sa žiada dodať, že zvolený obhajca Mgr. Branislav Šuba svoju neúčast' na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom ospravedlnil písomným podaním zo dňa 17.04.2024 z dôvodu kolízie s iným pojednávaním v trestnej veci vedenej na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. B1-4T/119/2009. Následne opatrením Krajského súdu v Bratislave z 23.04.2024 sp. zn.to/42/2024 bol obžalovanému J. I. ustanovený náhradný obhajca JUDr. Marek Čuhák.

Náhradný obhajca na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom najskôr navrhol, aby došlo k prerušeniu trestného stíhania s poukazom na novelu Trestného zákona. Pokiaľ by sa odvolací súd s týmto návrhom nestotožnil, tak potom poukázal na dôvody podaného odvolania zo strany jeho kolegov JUDr. Stanislava Viléma a Mgr. Branislava Šubu. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, alternatívne, aby upustil od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na prerušenie trestného stíhania, tak podľa jej názoru, na tento návrh netreba vôbec prihliadať.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pripája k ústnemu prednesu svojho obhajcu, Svojho protiprávneho konania úprimne ľutuje. Domáhal sa, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu. Poukázal na svoje rodinné pomery, keďže otec zomrel a matka je onkologická pacientka, ktorá si vyžaduje jeho opateru.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného J. I. nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný J. I. na hlavnom pojednávaní konanom 19.10.2023 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudkyňa okresného súdu prijala vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému J. I. bol v predmetnej trestnej veci uložený primeraný a spravodlivý súhrnný trest (trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti), pričom súčasne treba konštatovať, že tu boli vylúčené prípadné úvahy o prerušení trestného stíhania, resp. o zmiernení trestu alebo o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadri morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovanému priťažuje to, že v jeho osobe treba vzhliadnuť špeciálneho recidivistu ohľadom prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia (z odpisu registra trestov vyplynulo sedemnášť záznamov ohľadom spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., pričom dva skutky sú v súbehu s aktuálne stíhaným skutkom a dva skutky spáchal až po teraz prejednávanom skutku).

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a dve priťažujúce okolnosti, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Prvostupňový súd postupoval pri ukladaní súhrnného trestu v súlade so všetkými relevantnými ustanoveniami Trestného zákona. Východisko pre ukladanie súhrnného trestu obžalovanému predstavovala trestná sadzba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., v rozpätí od 0 do 2 rokov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.) a jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), musel upraviť základnú trestnú sadzbu podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák. t. j. zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavovalo navýšenie trestnej sadzby od 8 mesiacov do 2 rokov. Nakoľko v posudzovanej veci bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste, uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov predstavoval u obžalovaného potrestanie za všetky zbiehajúce trestné činy, vrátane trestných činov, za ktoré bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022, (išlo o trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov), ako aj trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, (išlo o trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov), pričom neprichádzalo do úvahy použitie tzv. asperačnej zásady, vzhľadom na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. Okresným súdom uložená výmera trestu odňatia slobody (v hornej polovici upravenej trestnej sadzby) dostatočne zahŕňala tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadrovala morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie. Z hľadiska tejto zásady je v tejto konkrétnej trestnej veci možné považovať súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zákonný a primeraný.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, vzhľadom na charakter skutkov, ale aj na osobu obžalovaného, ktorý je špeciálnym recidivistom, krajský súd vyvodil, že uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, alternatívne upustenie od uloženia súhrnného trestu, neprichádzalo vôbec do úvahy. V posudzovanej veci je odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne

zabráni v dopúšťaní sa rovnakej trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody s prísnejšou výmerou (t. j. v hornej polovici upravenej trestnej sadzby). Takýto druh trestu a jeho výmera odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného (v odpise registra trestov má 29 záznamov), ale nachádza svoj výraz i z hľadiska postoja obžalovaného k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti. Treba tiež dodať, že hoci obžalovanému boli už v minulosti opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, tieto nemali na neho žiadny výchovný vplyv a neprivedli ho k zmene spôsobu života.

Okresný súd tiež nepochybil, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zákonným kritériám zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, pričom výmeru tohto trestu odvolací súd považuje za dostatočnú aj s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2, veta druhá Tr. zák. (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším trestným rozkazom). Napokon tento druh trestu bol prevzatý tak z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022, (tu išlo o výmeru 2 roky), ako aj z trestného rozkazu Mestského súdu Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, (tu šlo o výmeru 3 roky).

S poukazom na to, že prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, postupoval v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák., keď zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 18.09.2022 sp. zn. 0T/185/2022, ako aj trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I z 26.05.2023 sp. zn. 10T/26/2023, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Čo sa týka ďalších dvoch odsudzujúcich rozhodnutí (trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 10.07.2023 sp. zn. 0T/69/2023 a trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 20.10.2023 sp. zn. 1T/66/2023), tak k súdnej trestnej činnosti ide o recidívu a nie o súbeh trestných činov.

Ak obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania sa domáhal, aby mu bola priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., tak odvolací súd konštatuje, že táto požiadavka obžalovaného nebola vôbec namieste. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasňovanie skutkových okolností. Z obsahu procesného spisu je však zrejmé, obžalovaný požiadavku zakotvenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. v žiadnom smere nenaplnil.

Pokiaľ obžalovaný pred odvolacím súdom poukazoval na svoje rodinné pomery (hlavne na onkologicky chorú matku, ktorá si vyžaduje opateru), tak nadriadený súd konštatuje, že týchto nepriaznivých rodinných pomerov si musel byť obžalovaný vedomý aj v čase páchania trestnej činnosti. Ak obžalovaný opakovane spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, evidentne chcel postúpiť riziko, že týmto konaním si znovu skomplikuje rodinný život. Treba vysloviť aj to, že samotným uložením trestu páchatel'ovi trestného činu sa nepriamo postihne i jeho rodina a jemu blízke osoby, ak sú závislé od jeho príjmov, starostlivosti alebo ostatného zabezpečenia rodiny. Preto nie je možné za každých okolností zabezpečiť (ako to bolo aj v tomto posudzovanom prípade), aby sa trest uložený obžalovanému nedotkol jeho rodiny a blízkych osôb. Aj samotné ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. sa môže aplikovať iba v rámci zákonných podmienok pre uloženie konkrétneho druhu trestu.

K požiadavke obžalovaného na prerušenie trestného stíhania (pozri jeho písomné podanie zo dňa 09.05.2024, koncipované náhradným obhajcom), krajský súd vyslovuje, že novelizácia právneho predpisu (tzv. novela) mení, dopĺňa, či ruší určitú časť skoršieho právneho predpisu. Novela je síce obsahovo viazaná na novelizovaný právny predpis, avšak je právnym predpisom samostatným. Má preto vlastnú platnosť a aj svoju vlastnú účinnosť. Až odo dňa svojej účinnosti sa jej obsah stáva obsahom právneho predpisu novelizovaného a musí byť použitý v aplikačnej praxi. Až dňom účinnosti novely je novela inkorporovaná do skoršieho právneho predpisu a je pripravená na použitie a až po nadobudnutí účinnosti novely je skorší právny predpis účinný vo svojej zmenenej podobe (Knapp, V.: Teorie práva. Plzeň: Aleš Čeněk, 2024 s. 173 a nasl.).

Z ustanovenia § 228 ods. 2 písm. e/ Tr. por. je pritom zjavné, že sa týka iba prípadov, v ktorých ústavný súd pozastavil účinnosť už účinného právneho predpisu alebo jeho časti. Tento záver nepochybne vyplýva z toho, že musí ísť o pozastavenie právneho predpisu alebo je časti, ktorého „použitie“ je

rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, t. j. musí ísť o takú právnu normu, ktorá je už na právne vzťahy aplikovateľná, nakoľko len účinná právna norma môže byť orgánmi činnými v trestnom konaní, či súdmi „použitá“, teda aplikovaná. Slovo „použitie“ uvedené v ustanovení § 228 ods. 2 písm. e/ Tr. por. sa teda vzťahuje k aplikácii právnej normy v praxi, ktorá je možná len vtedy, ak ide o právnu normu účinnú. Toto slovo, podľa názoru odvolacieho súdu, použil zákonodarca zámerne, nakoľko tak chcel jednoznačne vyjadriť, že pre trestné stíhanie, či rozhodnutie vo veci samej sú relevantné iba tie právne normy, ktoré sú už účinné, nakoľko len tie sú použiteľné a preto je nutné prerušiť trestné stíhanie, ak ústavný súd takúto už účinnú a použiteľnú právnu normu pozastaví (dočasne „zmrazí“ jej účinnosť).

Alebo povedané inak, pokiaľ ešte konkrétna právna norma účinná nie je, nakoľko ešte neubehla legistvakačná lehota, respektíve jej účinnosť nenastane v dôsledku rozhodnutia ústavného súdu o pozastavení účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti, potom nejde o právnu normu, ktorá by bola v praxi použiteľná (ktorá by mohla byť použitá na úpravu právnych vzťahov) a teda ani nemožno hovoriť, že ide o právnu normu, ktorej použitie by mohlo byť rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej (nedá sa logicky hovoriť o právnej norme, ktorá zatiaľ nebola účinná vôbec, že ide o právnu normu, ktorej použitie je rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, nakoľko sa aplikuje stále stará právna norma, pretože jej obsah nebol zatiaľ účinne zmenený, keďže nová právna norma účinnosť zatiaľ nenadobudla).

Krajský súd preto uzatvára, že novela Trestného zákona doposiaľ nenadobudla účinnosť, nakoľko jej účinnosť bola pozastavená uznesením ústavného súdu a preto nie je aplikovateľná (použiteľná) na žiadne trestné veci. Jej ustanovenia teda nie sú nateraz rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej v žiadnej trestnej veci a preto v tejto situácii nie je ani možné aplikovať ustanovenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e/ Tr. por., či obdobné ustanovenia týkajúce sa súdneho konania. Prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e/ Tr. por. v dôsledku uznesenia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28.02.2024 by bol postup zjavne v rozpore so zákonom.

Odvolací súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil riadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného J. Neviďanského podľa § X19 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.